

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. září 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Natálie Tognerové a přísedících Anny Andělové a Jana Burianského

takto:

Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu soud schvaluje dohodu o vině a trestu uzavřenou pod sp. zn. 1 KZV 1/2025 dne 29. 7. 2025 mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obviněným Pavlem S., narozeným xxx, a

obviněný

Pavel S., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 31. 12. 2024 ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

dne 29. 12. 2024 v brzkých ranních hodinách na území města Krnova během konzumu alkoholických nápojů s druhou osobou, kdy požitý alkohol umocňoval jeho potřebu vybití vnitřní frustrace z jeho celkové životní nespokojenosti a potřebu ventilace jeho zvýšeného agresivního potenciálu, různými slovními projevy prezentoval touhu někoho fyzicky napadnout, včetně zmlácení jiného tzv. do bezvědomí, kdy za tím účelem s druhou osobou procházeli různá místa s pravděpodobným výskytem osoby bez domova jakožto vhodného objektu jeho potenciální agrese, kdy na radu druhé osoby kolem 06:15 hodin přišli k objektu bývalé vodní elektrárny na ul. Říční okruh čp. 2242/1, kde po zpozorování na zemi ležícího René Z., narozeného xxx, druhé osobě předal svůj mobilní telefon s požadavkem na pořízení videozáznamu jeho zamýšlené agrese, načež přistoupil k René Z., jehož postupně v několika fázích, kdy se od něj opakovaně vzdálil a znovu k němu přistoupil, napadl kombinovaným, až vysoce intenzivním tupým násilím vedeným primárně proti jeho hlavě, krku a trupu především v podobě úderů lokty a kopů do hlavy a trupu,

naskakování či našlapování na hlavu a trup, úchopů za vlasy a úderů hlavou o dlažbu a jeho rdoušení, přičemž poté se jal jeho bezvládné tělo z místa napadení přemístit, kdy ho mimo jiné shodil z výšky cca 2 metrů na kameny vydlážděný povrch, o který mu ještě 3x udeřil hlavou, načež mu v odklizení těla až do zadní části koryta výpusti bývalé vodní elektrárny pomohla druhá osoba, a René Z. tak způsobil

mnohočetná poranění měkkých tkání hlavy, krku, trupu a levé horní končetiny, a to otevřená i povrchní poranění kožního krytu charakteru 18 tržně zhmožděných ran v obličeji, vlasaté části hlavy a na ušních boltcích, drobných trhlin kůže na pravém ušním boltci, oděrek kůže ve vlasaté části hlavy, na čele oboustranně, nose, obou tvářích, na bradě oboustranně, na pravém ušním boltci, na krku oboustranně, na pravé straně hrudníku a břicha, na hýždích a zádech oboustranně, na levém předloktí a hřbetu levé ruky,

jakož i mnohočetná vnitřní poranění, konkrétně prokrvácení měkkých pokrývek lebních v obou čelních a spánkových krajinách hlavy, v pravé temenní i týlní krajině hlavy, prokrvácení měkkých plen mozkových, zhmoždění kůry mozkové na spodině čelních a spánkových laloků, zlomeniny lícních kostí i obou očnic, zlomeniny skeletu hrtanu s prokrvácením měkkých tkání v jeho okolí, zlomeniny 4. a 6. až 9. žebra v přední čáře podpažní vpravo, 6. a 8. žebra v zadní čáře podpažní až lopatkové vpravo, 2. a 4. žebra v čáře připáteřní vpravo, 2. až 6. žebra v čáře kličkové až podpažní vlevo, 3. žebra v čáře lopatkové vlevo a 2. a 4. žebra v čáře připáteřní vlevo s přetrháním a prokrvácením pohrudnice v místě některých zlomenin, dále natržení sleziny, zhmoždění kliček tenkého střeva a jeho závěsu a krvácení do dutiny hrudní i břišní,

přičemž René Z. krátce po vzniku zranění zemřel v důsledku udušení při zlomeninách obličejového skeletu, skeletu spodiny lební a skeletu hrtanu a vdechnutí krve do dýchacích cest, kdy z postupné gradace jeho útoku a z následné manipulace s jeho bezvládným tělem bylo zřejmé, že přinejmenším v průběhu jeho napadení pojal záměr René Z. usmrtit,

tedy

jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a spáchal takový čin zvlášť surovým způsobem,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno i) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 15 (patnácti) roků,

podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou,

podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená Iveta K., narozená xxx, trvale bytem xxx, odkazuje se svými nároky na náhradu majetkové škody a na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se obviněný vzdal práva odvolání a prohlásil, že si nepřeje, aby osoby k tomu oprávněné podávaly v jeho prospěch odvolání, a že nepožaduje písemné odůvodnění rozsudku, a státní zástupce se vzdal práva odvolání a prohlásil, že nepožaduje písemné odůvodnění rozsudku, je v souladu s ustanovením § 129 odstavec 2 trestního řádu vyhotovován zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroků o vině a trestu.

V adhezním řízení se jako poškození připojili se svými nároky pozůstalí sourozenci poškozeného René Z., a to Martin Z., Roman Z. a Iveta K. Poškození Martin a Roman Z. uplatnili nejprve nároky na náhradu nemajetkové újmy ve výši 658.562 Kč každý, které následně modifikovali na částku 50.000 Kč pro každého, přičemž dle sdělení jejich zmocněnce Mgr. Richarda Frommera ze dne 18. 8. 2025 a dle obviněným u veřejného zasedání doložených listin byly tyto nároky obviněným ke dni 5. 8. 2025 zcela uhrazeny. Za souhlasu státního zástupce a obviněného proto byla u veřejného zasedání z dohody o vině a trestu vypuštěna část, dle níž je obviněný povinen zaplatit dle § 228 odstavec 1 trestního řádu jmenovaným poškozeným na náhradě nemajetkové újmy částku 50.000 Kč každému. Poškozená Iveta K. uplatnila vůči obviněnému jednak nárok na náhradu škody ve výši 14.312 Kč, představující jí uhrazené náklady pohřbu jejího bratra René Z., a jednak nárok na náhradu nemajetkové újmy dle § 2959 občanského zákoníku ve výši 800.000 Kč za zásah do jejího práva na ochranu soukromého a rodinného života. Vzhledem k tomu, že v protokolu o průběhu jednání o dohodě o vině a trestu a následně v návrhu na schválení dohody o vině a trestu státní zástupce avizoval, že bylo lze důvodně očekávat, že vznesené nároky poškozené by měly být v blízké době řešeny dohodou mezi ní a obviněným, vyzvala předsedkyně senátu poškozenou prostřednictvím jejího zmocněnce JUDr. Tomáše Truschingera v souvislosti s nařízením veřejného zasedání ke sdělení, zda již bylo něčeho obviněným na náhradě škody či nemajetkové újmy zaplaceno, avšak do data konání veřejného zasedání soudu nepřišla žádná odpověď. Obhájkyně obviněného pak u veřejného zasedání sdělila, že poškozené Ivetě K. byla otcem obviněného zaplacena na náhradě nemajetkové újmy částka 100.000 Kč, k čemuž předložila jiné sdělení JUDr. Tomáše Truschingera, které jí zaslal e-mailovou zprávou dne 4. 8. 2025, v němž potvrzuje přijetí částky s tím, že soudu sdělí, že došlo k dohodě a částka z dohody byla otcem obviněného Pavla S. uhrazena. Z uvedeného vyplývá, že poškozená Iveta K. řádně a včas, v souladu s ustanovením § 43 odstavec 3 trestního řádu, uplatnila své nároky na náhradu škody a na náhradu nemajetkové újmy, přičemž mezi ní a obviněným nedošlo při sjednávání dohody o vině a trestu k uzavření dohody o náhradě škody a nemajetkové újmy. Soud proto postupoval podle § 314r odstavec 4 trestního řádu, věta druhá za středníkem, podle něhož v případech, kdy byl skutkový stav spolehlivě prokázán opatřenými důkazy, postupuje soud podle § 228 trestního řádu, v ostatních případech postupuje podle § 229 trestního řádu. Vzhledem k tomu, že u veřejného zasedání vyšly najevo

skutečnosti, které nasvědčují tomu, že poškozenou nároky měly být předmětem dohody mezi ní a obviněným a že již mělo dojít k úhradě dohodnuté částky, neshledal soud zákonného podkladu pro vyslovení povinnosti obviněného k náhradě škody a nemajetkové újmy podle § 228 odstavec 1 trestního řádu. V souladu s ustanovením § 229 odstavec 1 trestního řádu proto soud poškozenou Ivetu K. odkázal s jí uplatněnými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu může podat odvolání obviněný a státní zástupce pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Ve prospěch obviněného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 247 odstavec 2 trestního řádu, a to za stejných podmínek jako obviněný. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch obviněného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, nebo proto, že tento výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání má odkladný účinek. Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Ostrava 2. září 2025

Mgr. Natálie Tognerová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem stvrzuje Markéta Parmová.